

**3 СВЯТОМ
8 БЕРЕЗНЯ,
ДОРОГІ ЖІНКИ!**

Істина давня і незаперечна — багата душа ніколи не жалкує добрих слів для інших людей, вона здатна широченно захоплюватись ними, не шкодувати для них найкращих епітетів і характеристик.

Знову згадалась мені ця істина в той день, коли почав розмовляти з кандидатом технічних наук Тетяною Борисівною Мартинюк. Солідне, трохи навіть важкувате — Тетяна Борисівна — зовсім не пасувало до її палкого рум'янця, симпатичної зовнішності. Хотілось казати просто Таня, а потім так і називав її, не відчувачи при цьому ніяких докорів сумління.

Так от Тетяна Мартинюк, зрозумівши, що про неї збираються писати до газе-

ти, почала доводити, що є люди достойніші. Скажімо, її подруга Таїсія Миколаївна Боровська. Теж кандидат наук, але має сім'ю, цікавіша, як особистість. «Якби ми з нею тут розмовляли, то ви зразу відчули б різницю». Є в Тані ще одна подруга Світлана Москвіна. Це взагалі крилата людина. Чи часто ви зустрінете жінку, яка б збиралася до Москви не за доробком, аби щось купити, а щоб тільки побувати в Третяковці?

Крім того, Тая і Світлана ще й захистились раніше.

...От уже справді — багатому серцю добра не жалко. Чуєте, Тая і Світлана, яка у вас подруга? Втім, ви її знаєте краще за мене. Про свою особу Таня

Мартинюк найскромнішою думки. Школу вона скінчила без відзнаки. Були, правда, грамоти за діаметрально протилежні захоплення — фізику та російську мову й літературу. Але її власних заслуг у цьому нема.

— На дівчат мають великий вплив їхні вчителі. На мене, в усякому разі, це точно. У тридцять другій Вінницькій школі викла-

чалась, власне, і її любов. Вірніше, вона з неї про- будилась. Бо що б там не говорила Таня Мартинюк, але з дитинства у ній жив вроджений потяг до математики. Хороші вчителі загострили його. Недарма ж у дев'ятому класі вже ходила за платним абонементом товариства «Знання» на блискучий математичний лекторій викладача педінституту Сергія Сергію-

Це її доля, єдиний шлях і напрямок. Вона забула про все, захопилась оптоелектронікою, в стані того захоплення так і перейшла потім на кафедру Коже- м'яко.

Не ставила собі за мету бути вченим. Цілком влаштуувалась її інженерна робота в ролі помічниці свого одержимого шефа. Перші винаходи були тільки її розробками його

Отже, зайве говорити, що в науці Таня Мартинюк має свого кумира. Завдяки Володимирі Прокоповичу, його наполегливості й підтримці вона скінчила аспірантуру, здобула двадцять авторських свідоцтв на власні винаходи, захистила дисертацію.

Щасливі вчителі, що мають таких послідовних учнів. Втім, для такого щастя треба великого таланту душі.

Дисертацію Таня Мартинюк писала довго.

— Найкраще мені пишеться з четвертої години.

— Отже, ви — не сова?

— Ні. Я — жайворонко,

— говорить вона серйозно.

Ох, як це гарно, просто і широкі по-жіночому сказані! Нараз мені стріляє думка, що жайвір — птаха багата і чарівна, але дізнатись про це можна тільки тоді, коли вона заспіває. Хіба з людьми не так само?

Щоб побачити їхню глибочину, неординарність і духовну велич, треба іноді добряче придивитись і послухати. Тільки тоді й збагнеш, що перед тобою — ясна зоря душевної краси, побачиш, що ця молода людина варта не тільки поваги, а й любові.

Отакі думки, отакі враження залишило у мені ближче знайомство з Тетяною Борисівною Мартинюк, або просто Танею.

В. ІВЧЕНКО.

3 За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМПІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп.

9 (293)

П'ЯТНИЦЯ, 4 березня 1988 року.

Виходить раз на тиждень

Пісня жайворонка

дав літературу сильний вчитель Олександр Петрович Таратута. На жаль, моє захоплення цим предметом скінчилось в десятирічці — не можна досягти чогось серйозного, якщо ні в чому себе не обмежувати. Моя нинішня справа забирала мене повністю.

Таня каже, що не мала в житті якоїсь конкретної мети. Вважає, що на її вибір особливий вплив справила батькова сестра.

— Вона вчилася на інженера-програміста, а це в сімдесятих роках було нове і дуже, як кажуть нині, престижне. Захоплювалася своєю майбутньою роботою, вчилася блискуче, а я люблю, коли люди захоплюються своєю роботою, знають її і навіть обожнюють.

З цієї чужої любові по-

вила Ярового. Там, до речі, ідей. Але у Володимира Прокоповича — широка душа. Йому подобається, коли його учень має власну точку зору. Він починає обстрілювати ту точку з усіх боків, як мішень, на предмет стійкості і страшенно не любить, якщо учень в чомусь відступає, або надто швидко погоджується з твоїми міркуваннями. Майбутній вчений мусить бути твердим горішком, справжнім бійцем, що вміє обстоювати свої думки й ідеї.

Можливо, саме тому ніхто в інституті не оточений такою кількістю молодих, обдарованих учнів, як В. П. Кожемяко, либонь саме тому вони вертаються до нього з усіх кінців країни, де працюють перші роки після диплома.

Лідери трудового суперництва

Підбито підсумки соціалістичного змагання трудових колективів інституту за 1987 рік. Спільним рішенням ректорату, парткому, профкому та інститутського штабу по керівництву змаганням перше місце визнано за колективами енергофаку і гуртожитку № 2.

Почесною грамотою і перехідним червоним вимпелом нагороджений колектив ФАМ, який посів друге місце.

Колективи кафедр АП, ТАМ, енергетики, політекономії та фізики зайняли перше місце серед кафедр вузу.

Серед виробничих підрозділів і служб першість вибороли працівники учбового відділу, який очолює Р. А. Асадов, навчального корпусу № 3, відділу постачання, групи обслуговування технічних засобів ОЦ, НТО-410, технологічного сектору, радіомонтажної ділянки і бюро нормалізації і стандартизації СКТБ «Модуль».

До Книги Пошани інституту занесено проректора Ю. А. Карпова і завідувача кафедрою філософії, В. К. Шановського.

Ними гордяться інститут

За наслідками зимової сесії кращими з кращих у нашому інституті стали студенти Борис Волковський (5-й курс ЕФ), Володимир Войтков (4-й курс МБФ), Світлана Кондрашова (3-й курс ФАМ), Наталя Заболотна (5-й курс ФОТ), Олександр Савчук (4-й курс РТФ), Леонід Дорошкевич (5-й курс ІБФ). Наказом ректора всі вони з першого березня нинішнього року одержуватимуть стипендію імені Левіна в розмірі 130 карбованців кожен. Власне, кожен із шести одержував що стипендію і в попередньому семестрі. Своїми знаннями, по-

ведінкою, сумлінням вони тільки ще раз підтвердили репутацію кращих із кращих. Продовжено право на одержання стипендії Ради інституту в розмірі 90 карбованців студентами Володимиром Скачком (3-й курс ЕФ), Валерієм Бучеком (4-й курс МБФ), Василем Роем (3-й курс ФАМ), Борисом Розином (4-й курс ФОТ), Валерієм Полтораком (3-й курс РТФ), Олександром Головеньком (3-й курс ІБФ).

В. ЯЩУК, працівник учбової частини.

КОРОТКО охарактеризувавши підсумки роботи лютневого Пленуму ЦК КПРС, розгорнуту підготовку до XIX Всесоюзної партійної конференції, І. В. Кузьмін підкреслив, що трудовий колектив інституту, здійснюючи вимоги ЦК КПРС, керівних документів Мінвузу СРСР, здійснив ряд заходів по перебудові навчального процесу. Зокрема, введено нові навчальні плани по 12 спеціальностям денної форми навчання, в розкладі тижневих занять визначено по 7 — 10 годин на самостійну роботу студентів. Скорочено лекційний курс на 24,5 процента. На четвертих курсах введено економічну частину виробничої практики, а з нинішнього року вона буде запроваджена і на п'ятих курсах.

Виходячи з того, що виробництво є основною матеріальною базою для підготовки інженерних кадрів, в даний час 13 випускових кафедр мають свої філіали на підприємствах області. Ізоситивно в цьому відношенні зарекомендували себе ФАМ і ФОТ. Тут всі випускові кафедри мають свої філіали. Разом з тим, чимало таких філіалів досі не забезпечені навчально-методичною документацією, посібниками, програмами і примірниками. Рідко проводяться заняття на філіалах кафедр, де завідувачими О. П. Стахов, М. С. Сапон і В. Д. Свєрдлов.

В даний час отримує практичне втілення новий тип взаємовідносин (вуз —

ПОГЛИБЛЮВАТИ ПЕРЕБУДОВУ

26 лютого відбулась спільна конференція профспілкової організації і трудового колективу інституту. Учасники конференції обговорили підсумки 1987 року і завдання по прискоренню перебудови колективу в світлі рішень XXVII з'їзду КПРС і лютневого (1988 р.) Пленуму ЦК партії. З доповіддю з цього питання виступив ректор інституту, професор, доктор технічних наук І. В. КУЗЬМІН, з співповіддю — голова профкому Ю. А. БУРЕННИКОВ.

Розглянуто підсумки виконання угоди між профспілковою організацією і адміністрацією інституту по охороні праці за 1987 рік і затверджено таку угоду на 1988 рік. (Інформація голови комісії профкому по охороні праці В. Ф. КОБЕВНИКА).

Делегати конференції затвердили соціалістичні зобов'язання колективу інституту на 1988 рік.

Проведено довибори профспілкового комітету.

Нижче подаємо звіт про роботу конференції.

виробництво). Ідеться про поглиблення спеціалізації в інституті підготовки спеціалістів на договірних основі. Станом на 1 лютого договори оформлені з 15 підприємствами, з яких 4 затверджені галузевими міністерствами, що, звичайно, мало.

Далі доповідь зупинився на якості підготовки спеціалістів. Він відзначив, що на всіх факультетах, крім енергетичного, торік сталося зниження абсолютної успішності і, особливо, на РТФ, МБФ і ФАМ (декан Б. Я. Суп'ян, Б. Ф. Ліщинський, В. Т. Маликов).

Як показала зимова екзаменаційна сесія, в інституті знизилось багато якісних показників. Успішність складала лише 64 проценти, викликає особливу тривогу наявність великої кількості незадовільних оцінок. Найгірший стан справ на I — II курсах.

В ході перебудови вищої школи зростає роль суспільних наук. Однак помітних змін в якості їх викладання ще не відбулося, що негатив-

но позначається на політичній і громадянській зрілості частини студентства, не сприяє його соціальній активності. Окремі лекції читаються на недостатньому професійному та ідейно-теоретичному рівні. За підсумками контролю лише 74 проценти лекцій оцінено на «відмінно».

Значну частину доповіді ректор присвятив переорудованню організації і проведення самостійної роботи студентів, відоміть методична конференція, на якій детально оговорено це питання. Проте багато викладачів ще не відмовились від інформативної системи навчання. В ряді груп, як показала перевірка, заняття проходять по-старому. Особливо це стосується викладачів Г. М. Кошурова і Є. М. Кришова та інших. Самостійній роботі необхідно вчити, треба створювати для студентів можливість переві-

ки того, як засвоєна інформація, як застосовується вона на практиці, наголосив доповідач.

В заходах по перебудові провідне місце відведено комп'ютеризації навчального процесу, створенню навчально-виховних передумов для підготовки технічних спеціалістів нового типу, які досконало володіють ЕОМ. Однак, робота по комп'ютеризації перебуває на недостатньому рівні. Дается взнаки неорганізованість і поверховий аналіз роботи на цій ділянці. Із усіх засобів очислювальної техніки, а їх у вузі 323 одиниці, більше третини перебувають у неробочому стані. Занедбано розподіл дисплейних лабораторій, не забезпечується необхідний контактний час для студентів.

А взяти активні методи навчання. Їх впроваджують у навчальний процес лише 55 процентів викладачів. Ігно-

(Закінчення на 2-й стор.).

СИНІ, морозні сутінки спустилися на Вишеньку. Наступали години студентського дозвілля. І коли б не юнак з третього куржиту, зустріч з Аллою Козинською довелося би відкласти: буквально за півхвилини вона вийшла з вестибюлю, пересікла Келецьку і на зупинці вже очікувала тролейбуса, щоб дістатися до автовокзалу, а звідти — до Барцлава, де її рідний дім. Та проворний молодий чоловік миттю вибіг з приміщення, гукнув дівчину.

Коротко пояснивши Аллі мету візиту і завдання газети, я одразу розпочав своє експрес-інтерв'ю, власне уточнення деяких деталей з її інститутських буднів, бо заступник декана енергофаку Микола Петрович Свиридов напередодні дав досить вичерпну інформацію про студентку-четвертокурсницю. Характеристика доцента зводилася до того, що Алла — одна з сильніших вихованок факультету. В журналі успішності — одні п'ятірки. «Є, звичайно, інші відмінності, про яких слід написати до 8-го Березня, але пальма першості залишається за Козинською», — закінчив заступник декана.

...І майбутня інженерна спеціальність далека від романтики — енергопостачання промислових підприємств і сільського господарства. Переважна більшість випускників цієї кафедри трудиться на звичайних заводах, очолює енергослужбу в колгоспах, чергує біля пультів управління електростанцій. Професії стабільні, давно прижилися в народному господарстві.

— Не бентежить прозаїчність таких занять? Адже, вважає, через рік доведеться брати на себе таку ношу. А між тим ти закінчила школу з золотою медаллю, двері були відчинені, так би мовити, і до більш престижних факультетів інституту.

— Абсолютно ні. У мене

ЦЯ ОДЕРЖИМА АЛЛА

своє, особисте поняття пріоритетної спеціальності. Правда, дехто сповідує подібну класифікацію, вона нині у моді. І все ж смаки не осуджують... Якщо говорити, приміром, про програмістів ЕОМ, спеціалістів з автоматики, мікроелектроніки, то моя професія вибирає їх. Зараз енергетики тісно споріднюються з комп'ютерною технікою.

Сказано це було двадцятирічною дівчиною дещо декларативно оголено. Та лише, повірте, на перший погляд. А в дійсності Алла мала рацію, бо, коли доцент В. А. Климчук запропонував їй взяти участь в роботі над госпдогвірною темою по створенню математичних моделей оптимізації режимів, які виникають в електромережах, то найпершою умовою цього перспективного і цікавого співробітництва студентки і вченого стало доскональне опанування спеціальністю програміста. Як правило, для цього потрібно щонайменше півроку навчання. А ось Аллі знадобився один місяць. Справа не лише в її здібностях, а в умінні підпорядкувати поставленій меті вільний час, виявити волю і характер.

Висловлюючись більш конкретно, це означало, що дівчина протягом кількох тижнів вивчила систему команд ЕС ЕОМ, правила їх запису, методи програмування, логіку роботи операційної системи обчислювальних машин, функції кожної, компоненти програмного забезпечення, оволоділа однією з алгоритмічних мов і мовою управління завданнями, задачами і даними.

З АРАЗ Алла під керівництвом В. А. Климчука та інженера лаборато-

рії енергопостачання О. В. Бланара з допомогою комп'ютера програмує і обчислює десятки варіантів систем енергопостачання. Мета цих наукових досліджень — підвищення якості електроенергії за рахунок зниження коефіцієнту несинусоїдальності напруги і втрат електроенергії. Тема якнайкраще імпує вимогам сьогодення, актуальним запитах нашої економіки, де якість виведено на авангардні позиції.

Ця повсякденна дослідницька праця студентки, розширює її технічний інженерний кругозір, збагачує знаннями і практичними навичками з обраної спеціальності, а головне — формує

масштабність професійного мислення.

Будемо відвертими: чи багато, точніше, скільки сьогодні на тому ж енергофаці нарахуємо студентів, котрі піднялися над буденністю, над звичними клопатами про складання заліків і екзаменів, виконанням лабораторних робіт у майбутній галузі, де доведеться трудитися, задумалися над її гальмами, не кажучи про прогрес? Покажіть того, кого тривожать, не дають спокою, увійшли в серце і душу ще не реалізовані, не втілені у виробництво ідеї оновлення, вдосконалення технічного переозброєння тієї ж самої

енергетики. Не густими виявляються ряди молодих генераторів отих ідей.

Нині юну комуністку Аллу Козинську не полишають проблеми повсякденного впровадження в енергосистему електронної техніки.

— Уявляєте, наскільки підвищилась надійність постачання електроенергією міст і сіл, заводів і господарств, — схвилювано, переконливо продовжує вона. В голосі більшає твердості, в очах — одержимості. І від того чітко проглядається її, прямо таки, непоборне стремління, протяг до науки, до копіткої, всепоглинаючої праці.

АЛЛА Козинська вже відтепер готує себе до наукової стежини на перших курсах її захопленням була вища математика, фізика, на старших — електричні машини, автоматизований привід, електроніка, програмування. Власне те, що складає серцевину її професії, як інженера енергопостачання. Відтак — ґрунтовне фундаментальне вивчення цих навчальних дисциплін. Заглиблюється, окрім обов'язкових підручників, у журнали «Енергія», «Енергетик». настільною стала книга А. Юценка «Фортран».

Алла — постійний абонент інститутської науково-технічної бібліотеки, неодмінний відвідувач читального залу, де користується новинками спеціальної літератури.

Обдаровання множить на працелюбство, намір підкріплюється систематичною, без будь-яких збоїв, роботою над собою. Якщо хочете, то це зразок самоосвіти, тернистого сходження до наукових вершин скелястими путівцями. Адекватно: мозок в ефективній напрузі, у щохвилинному збагаченні допитливого розуму знаннями, потрібними для роботи, для самоутвердження у нашому непростому, складному житті.

І, нарешті, не хочеться, щоб у читача створилось враження ніби-то Козинська вся поринула в шеренги формул, колони цифирії, зачерствіла в лабораторіях, де фізика остаточно взяла гору над лірикою. Так ось даю невеличку довідку. Її улюблені фільми — картини Е. Рязанова, шановані нею письменники — Т. Драйзер і Г. Сенкевич, В. Ілпатов і П. Проскурін. Не важко уявити, яким літературним героям належать симпатії майбутнього інженера. Вона поважає телепрограми з фігурного катання, художньої гімнастики. Що і казати, похвальна різнобічність. А якщо додати, що дівчина не сприймає рок-музику, їй ні до чого всілякі там «металісти», затяті прихильники сумнівної маскультури, що вона дооре розуміється у творіннях Бетховена, Моцарта, Клементі, свого часу, ще ученицею, закінчила музичну школу по класу фортепіано, і вправно грає на ньому, то стане цілком зрозумілою багатогранність її духовного світу. Ні, не запобадливої «технарки», а сучасної інтелігентної людини.

А ще її знають на факультеті, як члена комсомольського комітету, відповідальну за внутрішлікову роботу. Члена партії Аллу Козинську часто можна бачити в групах. Не «активістською» галасаниною, потіком урпатріотичних виступів і закликів, а розмовою на рівних, переконливістю слів, за якими стоять власні конкретні діла, полонить ця згорана, трохи у чомусь замкнута і разом з тим енергійна, трудолюбива студентка.

— Шаную, ціноу людях

насамперед доброту, щирість душі, чесність, порядність в усьому і скрізь.

Це — моральне кредо

Алли. І вона прагне ні на

крок не відступати від нього. Ні сьогодні, ні завтра.

Д. БОРИСОВ.

ПОГЛИБЛЮВАТИ ПЕРЕБУДОВУ

(Початок на 1-й стор.).

рують ігровими методами на кафедрах ТАМ, БКІА, ТКМІХ. Вкрай повільно прописуються проблемні методи навчання на кафедрах КІВРА, РТУ, ЕС, вищої математики. У вузі не виконується план відкритих занять і графік їх взаємодідин.

Останнім часом в інституті дещо активізувалась науково-дослідна робота. В минулому році для 18 галузей народного господарства виконувалося 214 господарських договорів, у виробництво впроваджено 65 розробок з економічним ефектом майже 18 мільйонів карбованців.

Разом з тим, стан наукової роботи на окремих кафедрах гальмує розвиток науки у вузі. Торік не знайшли застосування в промисловості розробки кафедр, де завідувачем А. Ф. Іономарчук, В. О. Козловський, Ю. І. Волков, А. О. Жуков, М. С. Сапон.

Гостро стоїть зараз питання про встановлення і розвиток зовнішньо-економічних зв'язків вузу, продаж ліцензій, заключення контрактів з зарубіжними фірмами. Проте ми ще не продали жодної ліцензії, не заключили жодного контракту. В інституті поки що слабо залучаються студенти до технічної творчості. Колекти-

вами кафедр БК, ТАМ, ТКМІХ не виконано план подачі заявок.

Як відомо, перебудова і підвищення якості роботи кафедр вирішальною мірою залежать від складу кадрів. За минулий рік дещо поліпшено якісний склад викладачів. В інститут з підприємств прийшли 44 спеціалісти, зросла кількість викладачів з вченими ступенями і званнями. Однак лише 40 процентів кафедр очолюють професори і доктори наук. План заохоти докторських дисертацій не виконано. Аналогічна картина і з аспірантами, які закінчили цільову аспірантуру.

У виступі на лютневому Пленумі ЦК КПРС М. С. Горбачов відзначив, що надії на успішне розв'язання завдань перебудови в народній освіті ми насамперед пов'язуємо з викладачем, з його авторитетом, запасом знань, педагогічною майстерністю. В більшості своїй у нас працюють хороші викладачі, які шукають ефективні шляхи навчання і виховання студентів. Разом з тим частина викладачів не володіє елементарною культурою поведінки, допускає невірниманість, безтактність у спілкуванні. На такі небажані явища треба звернути увагу проректорам Ю. А. Карпову, М. М. Шкодину.

В інституті слабо здійснюються заходи по вико-

нанню постанов партії і уряду по подоланню пияцтва. На цьому ґрунті зросла кількість правопорушень, особливо серед співробітників інституту.

Виконання завдань другого етапу перебудови, сказав І. В. Кузьмін, немислимо без докорінного вдосконалення системи управління, без широкого залучення до управління громадськості, використання колегіальних форм керівництва. В цьому напрямку дещо зроблено. Так, 25 процентів складу вчених рад факультетів представляють студенти, набули гласності найбільш актуальні питання, які виносяться на обговорення ректорату, вченої ради, громадських організацій інституту.

Закінчуючи доповідь, І. В. Кузьмін піддав критиці стан виконавської дисципліни на факультетах і кафедрах, схильність частини керівників до «паперотворчості». Відзначено недостатній контроль за ходом реалізації наказів і рішень. Підкреслено, що не зважаючи на призове місце, яке займає вуз серед інститутів республіки і країни процес перебудови проходить повільно ускладнено.

Завдання полягає в тому, що взяті високі зобов'язання на 1988 рік були підкріплені активною організаційською і виховною роботою ректорату, партійної, комсомольської і профспілкових організацій.

Науковий комунізм: державний екзамен

Факультет	Рік	Одержано в процентах			
		п'ятірок	четвірок	трійок	двійок
Енергетичний	1988	34,6	53,1	9,9	—
	1987	25,2	48,8	22,8	1,6
Машинобудівний	1988	26,2	48,4	24,6	0,8
	1987	25,2	53	13,9	1,7
ФАМ	1988	48,3	41,7	10,0	—
	1987	40,6	39,1	18,2	—
ФОТ	1988	50,0	47,1	1,45	—
	1987	52,5	42,6	4,9	—
РТФ	1988	35,0	52,5	12,5	—
	1987	31,1	39,3	19,7	6,6
ІБФ	1988	40	35,6	21,1	2,2
	1987	24,8	38,9	31,9	2,7
Загалом по стаціонару	1988	37,5	46,0	15,0	2,2
	1987	30,7	44,7	19,9	2

Незадовільні оцінки одержали студенти Ткаченко М. Н. (МБФ), Вейдик Н. В. і Лещенко Ю. Л. (ІБФ). Не складали екзаменів через захворювання чотири студенти. З 72 іноземних студентів, які складали державний екзамен з цієї дисципліни, п'ятірки одержали 28,6 процента, четвірки — 31,2, трійки — 29,9 двійки — 3,9. П'ятеро студентів до складання не були допущені.

Коментує завідувач кафедри наукового комунізму, кандидат філософських наук В. І. Бондар.

Треба насамперед зупинитись на тому відрядному факті, що якість складання державного екзамену в порівнянні з минулим роком поліпшилася на 8,1 процента. А ще відрядніше те, що це поліпшення відбулось не за рахунок якогось одного, а переважної більшості факультетів. Навіть майбутні інженери-будівельники, які традиційно чомусь не дуже у великій дружбі з суспільствознавчими науками, цього разу дали помітний приріст якості знань, що становить майже 12 відсотків.

Засмутив хіба-що факультет машинобудування — мінує проти минулого року на 11,3 процента.

Чим же все-таки пояснити загальну тенденцію до підвищення якості знань?

В першу чергу, очевидно, тією діалектичною істиною, що добрі зусилля марно не пропадають. Деканати провели від-

числення студентів, які не відзначались сумлінням, зросла вимогливість викладачів, стараннішою стала їхня підготовка до занять. Іншими словами, відчувається злиття духу перебудови.

Щодо організації самого процесу екзаменів, то треба сказати, що чітко працювали екзаменаційні комісії, на всіх засіданнях їхніми членами вперше були представники партійних, профспілкових і комсомольських організацій, що є безперечним виявом гласності, демократизації, діловитим елементом самоуправління.

Одержано три незадовільні оцінки. Це, звичайно, прикрість. Чи будуть ці студенти відчислені з інституту?

Гадаю, що ні, у них ще є час. Можна підготуватись і скористатись правом на той виняток, коли за проханням деканатів у квітні буде допущена повторна перездача.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.